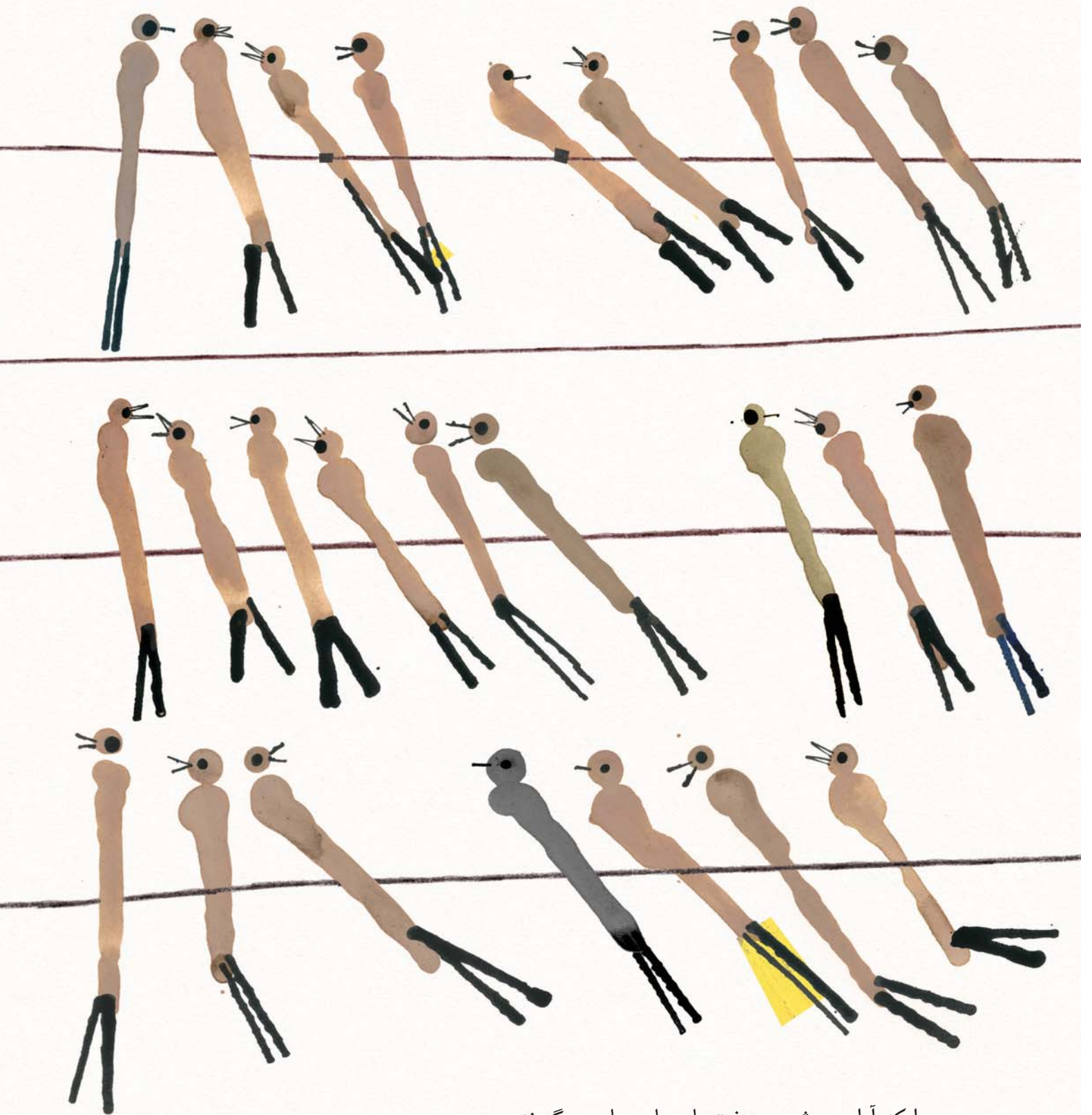
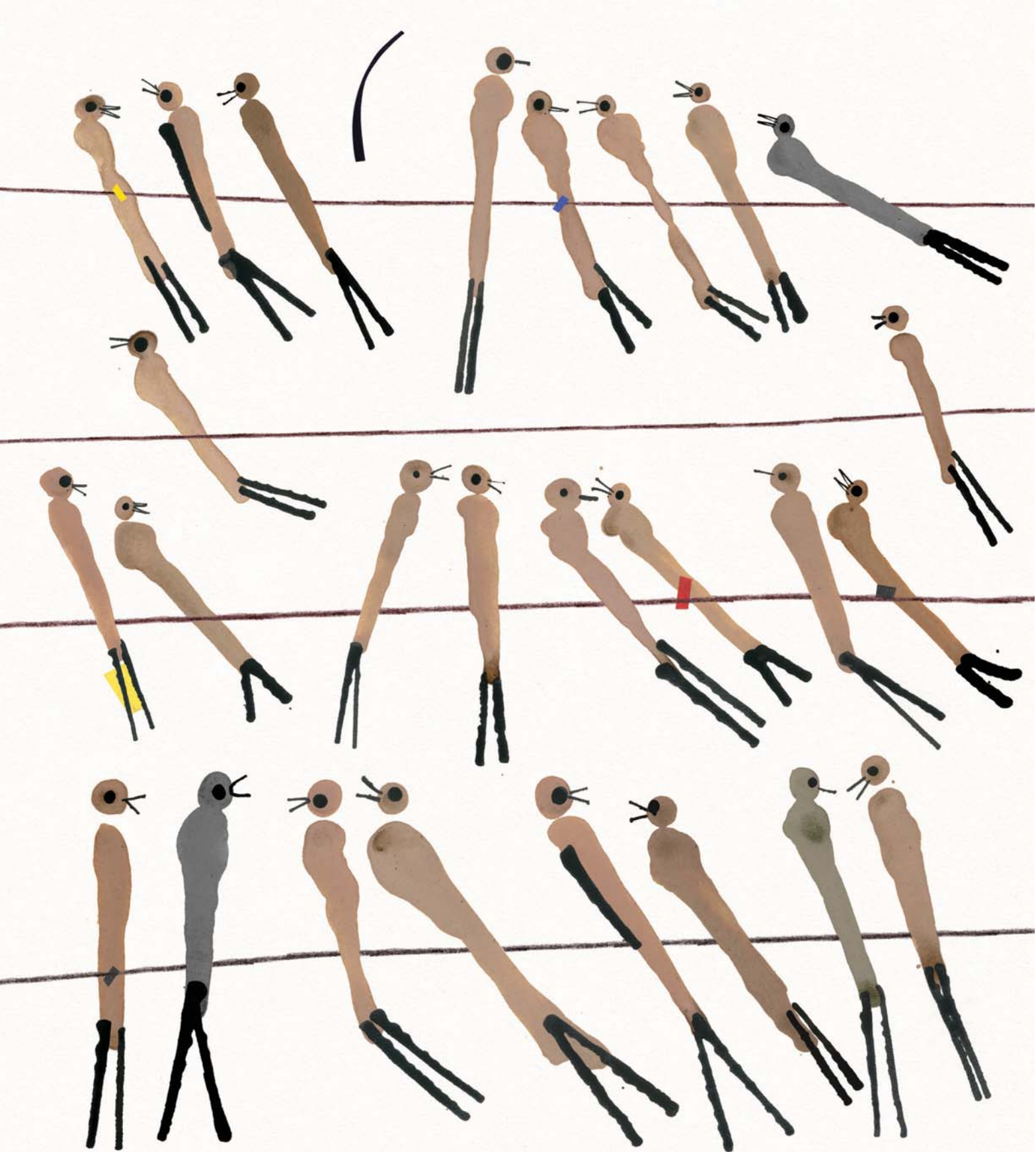

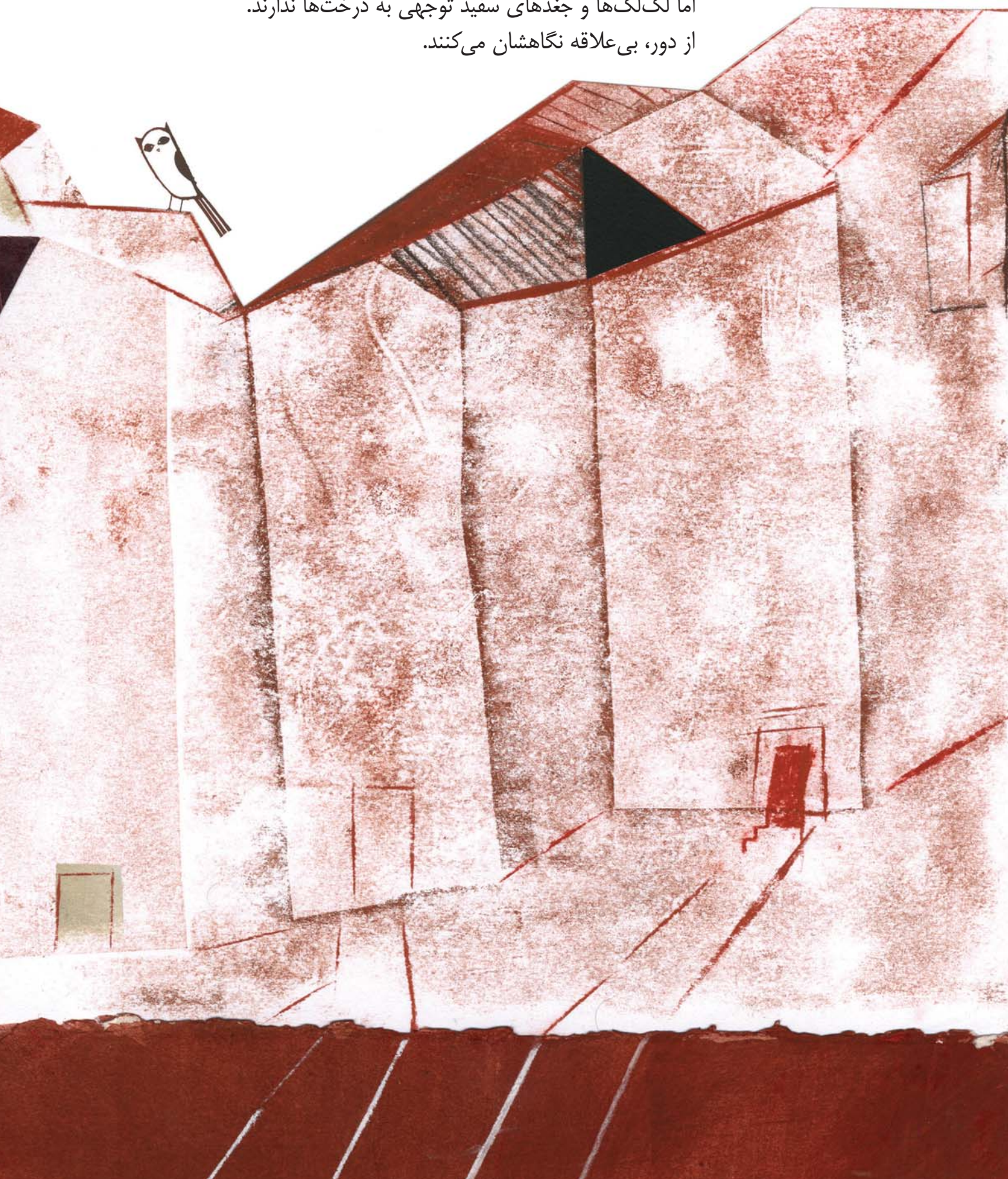
تنه‌هایشان به ریشه‌ها کمک می‌کنند که محکم سر جایشان بایستند تا باد و بوران تمام شود.

هوا که آرام می شود، درختها دوباره جان می گیرند،
با کنجکای به همدیگر نگاه می کنند تا ببینند چه فرقی کرده اند،
شاخ و برگ های خود را و رانداز می کنند و به پرنده های بازیگوشی که برایشان
از درخت های دیگر خبر آورده اند، خوش آمد می گویند.

اما لک‌لک‌ها و جغدهای سفید توجهی به درخت‌ها ندارند.
از دور، بی‌علاقه نگاهشان می‌کنند.

بلوطها و سروها و صنوبرها و گزنه‌ها هم
از این بی‌اعتنایی بدشان نمی‌آید و
استراحتی به ریشه‌های پیرشان می‌دهند.

